Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

IV. Edictum piissimi & Christianissimi imperatoris Marciani, propositum Constantinopoli , de confirmatione gestorum Calchedonensis Synodi, & eorum obseruatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

Visual Library

ANNO CHRISTI 451.

Διάταξις τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως Μαρκιανοῦ, προτεθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τὴν σύνοδον, βεβαιοῦσα τὰ παρ' αὐτῆς πεπραγμένα.

ΤΗΝ εὐαγῆ τῆς καθολικῆς τῶν ὀρθοδόξων πίστεως ἁγιότητα φανερὰν καὶ ἀναμφίβολον καταστῆσαι πᾶσιν ἡ ἡμετέρα γαληνότης ἐθέλουσα, ὅπως ἂν ἡ περὶ τὸ θεῖον μείζων παραδοθῇ τοῖς ἀνθρώποις εὐσέβεια, τὴν τοσαύτην καὶ τοιαύτην τῶν ἐξ ἁπάσης σχεδὸν ἐπαρχίας συνειλεγμένων ἐπισκόπων σύνοδον κατὰ τὴν Καλχηδονέων πόλιν ἀθροισθῆναι παρεκελεύσατο· κἀκεῖ διασκέψεως ἐπὶ πλείστας ἡμέρας γεγενημένης, τὸ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν εὗρεν ἀληθὲς καὶ ἀνόθευτον. εὐχαῖς γὰρ καὶ λιταῖς πλείσταις τὸ θεῖον παρακεκλήκασι, μὴ λαθεῖν αὐτοὺς τὴν εὐαγῆ καὶ πληρεστάτην ἀλήθειαν· ἠκολούθησάν τε τοῖς τύποις τῶν ἁγίων πατέρων, ἐκείνοις δηλαδὴ, τοῖς ὑπὸ τῶν τιη΄. ἁγιωτάτων ἐπισκόπων κατὰ τὴν Νικαέων ἀποφανθεῖσιν· ὁμοίως δὲ κἀκείνοις, ἅπερ οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα κατὰ τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν ὥρισαν συνελθόντες· καὶ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἤδη* πάλιν κατὰ τὴν Ἔφεσον ὁρισθεῖσιν, ὅτε τῆς ἀληθείας ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κελεστῖνος ὁ τῆς Ῥωμαίων, καὶ Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπος, ἐξῆρχον, καθ' ὃν καιρὸν ἀπεκλείσθη καὶ Νεστορίου ἡ πλάνη, αὐτοῦ καταδικασθέντος τοῦ ταύτης αὐθέντου γεγονότος. ὧν ὀρθῶς καὶ περισκεπτῶς ἐν Καλχηδόνι ζητηθέντων, Εὐτυχὴς ὁ διαβεβαιούμενος ἀθέμιτα πάμπολλα, μετὰ τῆς συνηγορίας τῆς

* ἴσ. πάλαι

IV.

Edictum piiſſimi & Chriſtianiſſimi imperatoris Marciani, propoſitum Conſtantinopoli, de confirmatione geſtorum Calchedonenſis Synodi, & eorum obſeruatione.

VENERABILEM catholicæ orthodoxorum fidei ſanctitatem manifeſtam & indubitatam vniuerſis conſtituere cupiens noſtra ſerenitas, vt maior erga diuinitatis obſequia hominibus religio traderetur, tantam atque talem Synodum, ex omnibus pene prouinciis coadunatis epiſcopis, in Calchedonenſi ciuitate colligi iuſſit; atque ibi plurimis diebus tractatu habito, quid verum & infucatum Chriſtianæ fidei eſſet, inuenit. Votis enim & orationibus plurimis exorauere diuinitatem, quatenus ſancta & plena veritas eos non lateret. Secutique ſunt ſtatuta venerabilium patrum, ea videlicet quæ apud Nicæam trecentorum decem & octo ſanctorum epiſcoporum ſententia ſunt definita: ſimiliter & quæ centum quinquaginta in hac ampliſſima coadunati vrbe conſtituerunt, atq; ea quæ apud Epheſum pridem ſtatuta ſunt, cum beatiſſimæ recordationis Cæleſtinus Romanæ vrbis, & Cyrillus Alexandrinæ ciuitatis, epiſcopi, veritatis duces fuerunt. Quo tempore etiam & Neſtorianus error excluſus eſt, eius auctore dãnato. Quibus ita rite & venerabiliter apud Calchedonem inquiſitis, Eutyches qui plura affirmabat illicita, cum ſua aſſertione deie-

ctus eſt, ne decipiendorum vlterius hominum ei præberetur facultas. Ordinatis itaque religioſe & fideliter quæ venerandam orthodoxorum fidem fundaſſe noſcuntur, ita vt nulla in poſterum dubitatio, vel illis qui calumniari diuinitatem aſſolent, relinqueretur; ſacro noſtræ ſerenitatis edicto venerandam Synodum confirmantes, admonuimus vniuerſos, vt de religione diſputare deſinerent; quoniam vnus & alter tanta ſecreta inuenire non poſſet, maxime cum ſummo labore & magnis orationibus tot venerabiles ſacerdotes, niſi Deo, vt credendũ eſt, auctore, ad indaginem veritatis non potuerint peruenire. Verum ſicut manifeſta ratione cognouimus, non deſinunt quidam in eadem peruerſitatis inſania permanere, & publice de religione contendere, populis coadunatis, & myſteria diuina ſub Iudæorum paganorumq; obtutibus publicare, & * profanare quæ rectius colenda ſunt, quam inquirenda. Oportuerat itaq; in eadem pertinacia perſiſtentes ſtatuta dudum animaduerſione compeſci, vt pœna corrigeret, quos reuerentia iuſſionũ emendare non potuit. Verum in hoc ſecuti conſuetudinem noſtram, noſcẽtes præ omnibus quod diuinitas pietate lætetur, pœnam nocentium credidimus differẽdam, iterata hac ſancientes noſtræ clementiæ iuſſione, vt in futurum a prohibitis omnes abſtineant, nec conuenticula colligant ſuper religione certantes: quia in huiuſmodi peruerſitate

* in vulgus proferre.

ἑαυτῷ καταβέβληνται, ὅπως ἂν αὐτοῖς μὴ ἐπὶ πλεῖστον παραταθῇ ἡ τῆς ἀπάτης τοῖς αἱρετικοῖς εὐχέρεια. τούτων τοίνυν θρησκευτικῶς καὶ πιστῶς τυπωθέντων, ἀπὸ θεμελίου τὴν τῶν ὀρθοδόξων περιεσκεπτικὴν γινώσκεται πίστιν, οὕτως, ὡς μηδεμίαν τοῦ λοιποῦ τοῖς συκοφαντεῖν εἰωθόσι τὸ θεῖον, ἀμφιβολίαν ὑπολιμπάνεσθαι· ἱερῷ τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος διατάγματι τὴν ἁγίαν βεβαιώσαντες σύνοδον, ὑπεμνήσαμεν ἅπαντας, ὥστε τῶν περὶ θρησκείας παύσασθαι διαλέξεων, ἐπειδήπερ οὐχ εἷς καὶ δεύτερος εὑρεῖν οἷός τε ἦν τὸ τοσοῦτον μυστήριον· ὁπότε μάλιστα σὺν καμάτῳ μεγίστῳ καὶ μεγάλαις εὐχαῖς τοσοῦτοι ἅγιοι ἱερεῖς, εἰ μὴ θεοῦ, καθάπερ πιστευτέον ἐστὶν, ἡγουμένου, φθάσαι πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας ἀνίχνευσιν οὐκ ἂν ἠδυνήθησαν. πλὴν, ὡς ἔγνωμεν ἐναργεῖ λογισμῷ, τινὲς ἐν τῇ μανίᾳ τῆς αὐτῆς διαστροφῆς ἐμμένειν οὐ παύονται, καὶ περὶ θρησκείας δημοσίᾳ φιλονεικεῖν, συναγομένου τοῦ πλήθους, ὥστε τὰ θεῖα μυστήρια Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων δημοσιεύειν ἐπ᾽ ὄψεσι, καὶ ἐκπομπεύειν ἅπερ σέβειν ἄμεινον, ἢ ζητεῖν. ἐχρῆν τοιγαροῦν, τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ τυγχάνοντας ἐπιμονῇ διὰ τῆς ὁρισθείσης ἤδη σωφρονισθῆναι κολάσεως· ὅπως ἂν ἡ τιμωρία διορθώσειεν, οὓς τῶν * προσταγμάτων τὸ σέβας ἐπανορθοῦν οὐ δεδύνηται. ἀλλὰ τῷ ἔθει τῷ ἡμετέρῳ ἀκολουθοῦντες ἐν τούτῳ, καὶ πρὸ πάντων γινώσκοντες, ὡς τὸ θεῖον χαίρει τῷ εὐσεβεῖ, τὴν τῶν * ἐνόχων ὑπέρθεσιν ἡγησάμεθα τιμωρίαν, διὰ τῆσδε τῆς ἐπαναληφθείσης κελεύσεως τῆς ἡμετέρας θεσπίζοντες, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς τῶν κεκωλυμένων πάντας ἀπέχεσθαι, καὶ μὴ συνάγειν ὀχλαγωγίαν τοὺς περὶ θρησκείας ἐρίζοντας· ἐπειδήπερ οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ διαστροφῇ

* [illegible]

* [illegible]

Anno Christi 451.

καὶ ματαιότητι φωραθέντες, καὶ τὰς ὁρισθείσας ἤδη κολάσεις ἐκδέξονται, καὶ τῇ τῶν δικαστηρίων κινήσει, καθάπερ τοῖς εὐσεβέσι καιροῖς ἁρμόζει, τιμωρηθήσονται. χρὴ γὰρ ἕπεσθαι τῇ ἐν Καλχηδόνι συνόδῳ, ἐν ᾗ πάντων ἐπιμελῶς ζητηθέντων, ταῦτα διώρισται, ἃ πρότερον αἱ τρεῖς μνημονευθεῖσαι σύνοδοι, αἱ τῇ τῶν ἀποστόλων ἀκολουθήσασαι πίστει, τοῖς πᾶσι φυλακτέα παραδεδώκασιν. ἐδόθη πρὸ τριῶν εἰδῶν Μαρτίων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπατείᾳ Σφωρακίου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου.

Ἐγράφη Παλλαδίῳ ἐπάρχῳ τῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν πραιτωρίων, Οὐαλεντινιανῷ ἐπάρχῳ τῶν κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν πραιτωρίων, Τατιανῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως, Βικομάλῳ μαγίστρῳ τῶν θείων ὀφφικίων, καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ.

& vanitate detecti, & ſtatutas dudum ſuſcipient pœnas, & iudiciario motu, prout religioſis temporibus conuenit, punientur. Oportet enim Calchedonenſem Synodum ſequi, in qua omnibus diligenter quæſitis, ea definita ſunt, quæ pridem tres prædicti cœtus, apoſtolicam fidem ſecuti, omnibus obſeruanda tradiderunt. Datum tertio Idus Martii, Conſtantinopoli, Sporatio viro clariſſimo, & qui fuerit nuntiatus, conſulibus.

Et eodem exemplo ſcriptum Palladio viro illuſtri prætori orientis, Valentiniano viro illuſtri prætori Illyrici, Tatiano viro illuſtri præfecto vrbis, Vincomalo viro illuſtri magiſtro ſacrorum officiorum, & conſuli deſignato.

V.

EPISTOLA LEONIS PAPÆ AD ANATOLIVM CONSTANTINOPOLITANVM EPISCOPVM.

Leo epiſcopus Anatolio epiſcopo.

MANIFESTATO, ſicut optauimus, per gratiam Dei lumine euangelicæ veritatis, & ab vniuerſali eccleſia pernicioſiſſimi erroris nocte depulſa, ineffabiliter gaudemus in Domino, quod creditæ nobis diſpenſationis labor ad deſideratum peruenit effectum, ſicut etiam epiſtolæ tuæ textus eloquitur, vt ſecundum apoſtolicam doctrinã, *idipſum dicamus omnes, & non ſint in nobis ſchiſmata; ſimus autem* 1. Cor. 1. *perfecti in eodem ſenſu & in eadem ſententia.* In cuius operis deuotione gratulamur dilectionem tuam eſſe conſortem, vt & corrigendis tua prodeſſet induſtria, & ab omni te deuiantium participatione & factione purgares. Deceſſore enim tuo beatæ memoriæ Flauiano propter defenſionem catholicæ veritatis eiecto, nõ immerito credebatur, quod ordinatores tui contra ſanctorum Canonum conſtituta viderentur ſui ſimilem conſecraſſe. Sed adfuit miſericordia Dei, in hoc te dirigens atq; confirmans, vt malis principiis bene vtereris, & non te iudicio hominum, ſed Dei